

oSygn. akt. II K 66/16

Ds 32/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Lipnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR. Jolanta Kocur

Protokolant st.sekr.sądowy Marzena Lewandowska

Prokurator Rejonowy w Lipnie A. C.

po rozpoznaniu dnia 19.04/2016 r. sprawy na posiedzeniu

K. M. (...)

(...)

oskarżonego o to, że :

w dniu 03 grudnia 2014 roku w C. woj. (...)- (...) pełniąc funkcję pełnomocnika Komitetu Wyborczego Wyborców (...) przyjął korzyść majątkową po dniu wyborów na rzecz wymienionego komitetu wyborczego w wysokości 350 złotych z naruszeniem obowiązujących przepisów Kodeksu wyborczego

tj. o czyn z art. 506 pkt 3 kodeksu wyborczego

orzeka

I. uznając , iż oskarżony K. M. dopuścił się czynu opisanego we wniosku tj. przestępstwa z art. 506 pkt 3 kodeksu wyborczego i ustalając, że wina jego i społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku;

II. na podstawie art. 43a § 1 kk w zw. z art. 67 § 3 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 500 złotych (pięćset złotych).

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 złotych tytułem opłaty sądowej i obciąża go kosztami postępowania w kwocie 70 zł.

Sygn. akt II K 66/16

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 03.12.2014r. w C. woj. (...) pełniąc funkcje pełnomocnika Komitetu Wyborczego Wyborców (...) przyjął korzyść majątkową po dniu wyborów na rzecz w/w komitetu wyborczego w wysokości 350 zł naruszając tym samym obowiązujące przepisy kodeksu wyborczego – a mianowicie art. 506 pkt 3 kodeksu wyborczego.

Powyższa okoliczność stała się także podstawą do odrzucenia sprawozdania finansowego w/w Komitetu. Kwota 350 zł uległa przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa zgodnie z art. 149 § 1 kod.wyb. Po ujawnieniu nieprawidłowości K. M. wpłacił kwotę 350 zł na konto Urzędu Skarbowego w L. zgodnie z pismem Komisarza Wyborczego z dnia 27.07.2015.

Dowód: zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa k. 1-2 Zbiór A; postanowienie komisarza Wyborczego we W. z dnia 05.09.2014r. i 24.07.2015 k. 3,7-8 Zbiór A; zestawienie wpłat k. 4- 6 Zbiór A; pismo Krajowego Biura Wyborczego Delegatura we W. z dnia 27.07.2015r. k. 11 Zbiór A; dowód wpłaty kwoty 350 zł na rzecz Urzędu Skarbowego w L. k. 12 Zbiór A; zeznania świadka J. G. k. 1-2 Zbiór C; zeznania świadka K. K. k. 6-7 Zbiór C; zeznania świadka E. M. k. 10-11 Zbiór C

K. M. nie był wcześniej karany sędownie.

Dowód: karta karna k. 23 Zbiór A

Oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wskazał, że po zakończeniu wyborów nie zauważył wpłaty dokonanej przez K. K. w dniu 03.12.2014r. Po ujawnieniu nieprawidłowości wpłacił kwotę 350 zł na konto Urzędu Skarbowego w L. zgodnie z pismem Komisarza Wyborczego z dnia 27.07.2015.

Podczas przesłuchania K. M. i złożył wnioski o warunkowe umorzenie postępowania.

Na etapie postępowania sądowego oskarżony podtrzymał swój wniosek o warunkowe umorzenie postępowania.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego i uznał za wiarygodne jego przyznanie się do winy.

Okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu przestępstwa nie budzą wątpliwości Sądu. Przesłuchany w sprawie Komisarz Wyborczy we W. – **świadek J. G.** potwierdziła, że w dniu 03.12.2014r. w C. K. M. pełniąc funkcje pełnomocnika Komitetu Wyborczego Wyborców (...) przyjął korzyść majątkową po dniu wyborów na rzecz w/w komitetu wyborczego w wysokości 350 zł naruszając tym samym obowiązujące przepisy kodeksu wyborczego – a mianowicie art. 506 pkt 3 kodeksu wyborczego. Do zadań świadka należało m.in. kontrolowanie gospodarki finansowej komitetów wyborczych na podległym jej terenie. Wskazała, że ze sprawozdania finansowego wynika, że K. M. wbrew zakazowi wbrew zakazowi z art. 129 § 2 pkt 2 kodeksu wyborczego pozyskał i przyjął w/w środki finansowe już po dniu ponownego głosowania w wyborach samorządowych tj. po 30.11.2014r., która to kwota została wpłacona w dniu 03.12.2014r. przez K. K.. Pierwsze wybory miały miejsce w dniu 16.11.2014r, zaś drugie w dniu 30.11.2014r. Komitet przyjął tę kwotę i wydatkował ją na cele wyborcze. Zgodnie z w/w przepisem zabrania się pozyskiwania środków finansowych przez komitet wyborczy po dniu wyborów. W związku z tym, że komitet brał udział w ponownym głosowaniu w wyborach samorządowych ostatnim dniem przekazywania darowizny był dzień 30.11.2014r. Świadek wskazała, że zakaz pozyskiwania środków przez komitet wyborczy po dniu wyborów oznacza niedopuszczalność przyjmowania na rachunek komitetu wpłat dokonywanych na podstawie polecenia przelewu wystawionego po dniu wyborów. Powyższa okoliczność stała się także podstawą do odrzucenia sprawozdania finansowego Komitetu Wyborczego (...). Powyższa kwota 350 zł uległa przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa zgodnie z art. 149 § 1 kodeksu wyborczego, a po ujawnieniu nieprawidłowości oskarżony wpłacił kwotę 350 zł na konto Urzędu Skarbowego w L. zgodnie z treścią pisma Komisarza Wyborczego z dnia 27.07.2015.

Z zeznań **K. K.** wynika, że o przelew na rzecz Komitetu Wyborczego Wyborców (...) poprosiła ją żona oskarżonego – E. M., gdyż jak je powiedziała, sama nie posiadała konta elektronicznego i nie mogła wpłacać kwot na Komitet, z którego kandyduje. Dała jej pieniądze w gotówce i kartkę z danymi przelewu. Świadek dokonała przelewu chcąc pomóc żonie oskarżonego, a jej koleżance. Świadek zeznała, że nie miała świadomości, że to co robi - dokonuje wpłat po wyborach – jest niezgodne z prawem.

W/w zeznania w pełni potwierdziła świadek **E. M.**. Wskazała, że tylko poprosiła K. K. o przysługę. Było to na pewno przed wyborami, jednak nie mogła wskazać jednoznacznie czy wpłaty dokonano przed czy po wyborach.

Zgodnie z art. 506 pkt 3 kodeksu wyborczego kto pozyskuje korzyści majątkowe na rzecz komitetu wyborczego po dniu wyborów podlega grzywnie od 1.000 do 100.000 złotych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, okoliczności popełnienia w/w czynu zabronionego nie budzą wątpliwości. Sąd dał wiarę zeznaniom wszystkich świadków i uwzględnił je ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, bowiem znalazły potwierdzenie w zgromadzonych dokumentach - jak np. dowody wpłat kwoty 350 zł z konta K. K., jak również w pismach zredagowanych przez Komisarza Wyborczego. Również na walor wiarygodności zasłużyły wyjaśnienia samego oskarżonego, który konsekwentnie na etapie całego postępowania przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i zabiegał o warunkowe umorzenie postępowania w sprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że wina i stopień społecznej szkodliwości czynu nie są znaczne na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk postanowił warunkowo umorzyć postępowanie na okres próby 1 roku.

Przesłanki stosowania warunkowego umorzenia postępowania określa art. 66 § 1 - 3 kk. Najistotniejszą z nich jest wymaganie, aby wina sprawcy i społeczna szkodliwość popełnionego przez niego czynu nie były znaczne. Słusznie podkreśla się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, iż ustalenie, że wina sprawcy nie jest znaczna, wymaga najpierw uznania, że sprawca w ogóle ponosi winę, a więc jej przypisania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09.01.2002 r., III KKN 303/00, Prok. i Pr. 2003, nr 2).

W niniejszej sprawie wina oskarżonego nie budzi najmniejszych wątpliwości. Zgromadzone w sprawie dowody wykazały, że zarzut wobec niego kierowany jest w pełni zasadny. Sąd dokonując oceny materiału dowodowego uznał, że nieznaczna społeczna szkodliwość czynu polega na tym, że oskarżony niezwłocznie dokonał wpłaty kwoty 350 zł na konto Urzędu Skarbowego w L. czyli naprawił powstałe uchybienie.

Oskarżony jako pełnomocnik Komitetu Wyborczego winien znać przepisy ustawy- kodeks wyborczy, stosować się do nich i brać odpowiedzialność za powstałe uchybienia. Umarzając warunkowo niniejsze postępowanie Sąd uwzględnił zgodnie z art. 66 § 1 kk właściwości i warunki osobiste oskarżonego, jego postawę – przyznanie się do winy i dotychczasowy sposób życia- czyli wcześniejszą niekaralność. Okoliczności te stanowią odrębną przesłankę warunkowego umorzenia postępowania.

Z akt sprawy wynika, że dotychczas oskarżony nie wchodził w konflikt z prawem, nie był karany sędownie. Pozytywna ocena postawy oskarżonego i jego dotychczasowe życie mają charakter prognostyczny i prowadzą Sąd do przekonania, że mimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa (art. 66 § 1 kk in fine).

Podkreślić należy, że warunkowe umorzenie postępowania nie jest skazaniem, lecz środkiem probacyjnym tj. środkiem mającym na celu poddanie sprawcy próbie przez wskazany w wyroku czas, biegnący od uprawomocnienia się wyroku. W przypadku niewłaściwego zachowania oskarżonego w okresie próby tj. w razie popełnienia umyślnego przestępstwa Sąd obligatoryjnie podejmuje warunkowo umorzenie postępowanie (art. 68 § 1 kk). Ponadto zgodnie z art. 68 § 2 kk Sąd może podjąć postępowanie karne, jeżeli sprawca w okresie próby rażąco narusza porządek prawny, w szczególności gdy popełnił inne niż określone w § 1 przestępstwo, jeżeli uchyła się od dozoru, wykonania nałożonego obowiązku lub orzeczonego środka karnego albo nie wykonuje zawartej z pokrzywdzonym ugody.

W ocenie Sądu orzeczenie warunkowego umorzenia postępowania zaspokoi społeczne poczucie sprawiedliwości, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto zgodnie z art. 43a § 1 kk w zw. z art. 67 § 3 kk Sąd umarzając warunkowo postępowanie karne i mając na uwadze zarówno prewencję indywidualną, jak i prewencję ogólną, zobowiązał oskarżonego do uiszczenia **świadczenia pieniężnego** w wysokości **500 zł** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. W ocenie Sądu – uwzględniając sytuację rodzinną i majątkową K. M., orzeczenie świadczenia pieniężnego w kwocie 500 zł nie jest ani zbyt wygórowane, ani zbyt dolegliwe dla oskarżonego. Utrzymuje się on bowiem z emerytury w wysokości 835 zł miesięcznie, jego żona zarabia z kolei 2200 zł miesięcznie, a dzieci utrzymują

się samodzielnie. Ponadto, oskarżony wyraził zgodę na orzeczenie wobec niego świadczenia w takiej właśnie wysokości co oświadczył na rozprawie wyrażając zgodę na wydanie wyroku zgodnie z wnioskiem Prokuratora o warunkowe umorzenie postępowania.

Reasumując, orzeczenie wobec oskarżonego świadczenia pieniężnego w kwocie 500 zł jest słuszne i sprawiedliwe, a jego dolegliwość nie przekraczała stopnia winy. Co więcej, w ocenie Sądu orzeczenie świadczenia w takiej właśnie wysokości ta spełni swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto, Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł tytułem opłaty sądowej i obciążył go kosztami postępowania w kwocie 70 zł. W ocenie Sądu także uiszczenie opłaty i kosztów postępowania nie stanowi dla oskarżonego zbytnej uciążliwości.

Z tych wszystkich powodów orzeczono jak wyżej.